

Sutaikinimo diena

***Pagrindinės eilutės: "Šią dieną už jus bus
atliktas sutaikinimas, kad būtumėte apvalyti.
Tada Viešpaties akivaizdoje būsite švarūs nuo
visų savo nuodėmių".
Kunigų 16:29-30***

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
Kunigų 16:2-9, 11-19 ir 27-34***

Šiandienos pamoka susijusi su palapinės apeigomis, kurios buvo atliekamos kasmetinę Izraelio sutaikinimo dieną, kaip aprašyta Kunigų knygos 16 skyriuje. Šios svarbios pamaldos vyko žydų religinių metų septinto mėnesio dešimtą dieną. Tai buvo laikoma iškilmingiausia visų metų proga, diena, kai vyriausiasis kunigas įžengdavo į Švenčiausiąją - vidinį Padangtės skyrių, kad atliktų atgailą už tautos nuodėmes. Kad galėtų atlikti šios ypatingos dienos apeigas, vyriausiasis kunigas Aaronas buvo apsirengęs ne įprastais "šlovės ir grožio drabužiais", bet aukos drabužiais, kurie buvo iš balto lino. Iš 28, 2-39; Kun 16, 4

Aaronui buvo nurodyta parūpinti jautį ir ožį sutaikinimo aukoms. Veršį parūpino pats Aaronas ir jis turėjo būti paskerstas Palapinės kieme kaip auka už nuodėmę už jį ir jo namus. Veršio riebalai turėjo būti sudeginti ant geležinio aukuro. Dėl didelio jaučio riebalų kiekio jis turėjo smarkiai degti ir sukelti tankų dūmų debesį, kuris kilo lauke esantiems žmonėms matant. Kunigų 16:3, 5-6 ir 25

Tada Aaronas turėjo pripildyti kaladėlę degančių anglių, paimtų nuo ugnies ant geležinio aukuro, ir kartu su maloniaisiais smilkalais įnešti į Šventąją, pirmąją Padangtės patalpą. Kadagys turėjo būti pastatytas ant Auksinio aukuro viršaus, o smilkalai pabarstyti ant jo, kad susidarytų saldžių kvėpalų dūmai, kurie prasiskverbtų už antrosios uždangos į Švenčiausiąją. Tai kruopščiai atlikęs, Aaronas galėjo saugiai įžengti į Švenčiausiąją ir atlikti paskutinį sutaikinimo veiksmą. Ten jis turėjo apšlakstyti veršio krauju gailestingojo veršio viršų ir priešais gailestingąją sėdynę. 12-14 eilutės

Už Padangtės ribų, už ją supančios stovyklos, turėjo būti dar viena ugnis. Joje turėjo būti sudegintos veršio nepadorios dalys - oda, mėsa ir mėšlas. Šią sceną galėjo matyti visi aplink Padangtę stovyklaujantys izraelitai, ir ji smarkiai skyrėsi nuo

kitų Sutaikinimo dienos aukojimo apeigų, kurias slėpė Padangtės kiemą juosiančios lininės užuolaidos ir Šventosios bei Švenčiausiosios Švenčiausiosios uždarumas. Taip buvo užbaigtas jaučio aukojimas. 27 eilutė.

Toliau buvo aukojamas ožys aukai už nuodėmę. Tam tikslui jis turėjo būti paimtas iš Izraelio tautos ir pristatytas Viešpačiui prie Palapinės durų. Viešpaties ožys buvo paskerstas Padangtės kieme, o jo kraujas buvo įneštas į Švenčiausiąją ir apšlakstytas taip pat, kaip ir jaučio kraujas. Jo oda, mėsa ir mėšlas taip pat buvo sudeginti už Izraelio stovyklos ribų. 15 ir 27 eilutės.

Paulius rašė: "Tai jiems (izraelitams) atsitiko kaip pavyzdys mums. Jie buvo užrašyti, kad įspėtų mus, gyvenančius amžiaus pabaigoje". Jie buvo "šešėlis, miglota būsimų gerų dalykų" ir "geresnių aukų", sutelktų Jėzuje, peržiūra. 1 Korintiečiams 10, 11; Hebrajams 10, 1; 9, 23